

ร่าง

**ระเบียบสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยวิธีการตรวจสอบการใช้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท การกักตัว
และการส่งตัวผู้ประจำหน้าที่ให้พนักงานสอบสวน
พ.ศ.**

ตามที่มาตรา ๕๐/๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้ ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยมีอำนาจกำหนดให้มีการตรวจสอบการใช้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทในลักษณะที่อาจกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประจำหน้าที่ก่อน หลัง หรือในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการมอบหมาย มีอำนาจตรวจสอบผู้ประจำหน้าที่ ก่อน หลัง หรือในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ และในกรณีที่ผู้ประจำหน้าที่ผู้ใดไม่ยอมให้ ตรวจสอบหรือขัดขวางการตรวจสอบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกักตัวผู้นั้นไว้ได้ตามความจำเป็น และในกรณีที่พบว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดตามมาตรา นี้ ให้ส่งตัวให้พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐/๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจึงออกระเบียบเพื่อกำหนดวิธีการตรวจสอบการใช้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท การกักตัว และการส่งตัวผู้ประจำหน้าที่ให้พนักงานสอบสวนไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยว่าด้วยวิธีการตรวจสอบ การใช้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท การกักตัว และการส่งตัวผู้ประจำหน้าที่ให้พนักงานสอบสวน พ.ศ.”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ผู้ประจำหน้าที่” หมายความว่า นักบิน ตันหน นายช่าง พนักงานวิทยุ พนักงานควบคุม การจราจรทางอากาศ พนักงานอำนวยความสะดวก และผู้ทำหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับของสำนักงาน การบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

“สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท” (Psychoactive Substances) หมายความว่า แอลกอฮอล์ อนุพันธ์ของฝิ่น กัญชาและสารประกอบกัญชา ยาแก้ปวดประสาทและยานอนหลับ โคเคน สารกระตุ้น ด้านจิตประสาท สารที่ทำให้เกิดภาพหลอน สารระเหย แต่ไม่รวมถึง บุหรี่และกาแฟ

“การตรวจสอบการใช้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท” (Biochemical Testing) หมายความว่า การตรวจสอบหาชนิดหรือปริมาณสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทในร่างกายของผู้ประจำหน้าที่โดยวิธีการ ทางวิทยาศาสตร์หรือโดยวิธีอื่นใดตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าเหมาะสมตามเหตุและพฤติการณ์นั้น

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่ทำ การสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ที่ผู้อำนวยการมอบหมายให้มีอำนาจตรวจสอบการใช้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทของผู้ประจำหน้าที่ กักตัวผู้ประจำหน้าที่ซึ่งไม่ยอมให้ตรวจสอบหรือขัดขวางการตรวจสอบ และส่งตัวผู้ประจำหน้าที่ซึ่งพบว่ากระทำความผิดให้พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีตามมาตรา ๕๐/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย หรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

ข้อ ๔ ในการตรวจสอบสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงเอกสารที่ได้รับมอบหมายให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ประจำหน้าที่ทราบถึงขั้นตอนการตรวจสอบสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทโดยละเอียด

ข้อ ๕ ในการตรวจสอบสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทตามระเบียบนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามขั้นตอนและกระบวนการที่กำหนดไว้ในคู่มือการปฏิบัติการตรวจสอบสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทที่สำนักงานกำหนด และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติให้สำนักงานทราบเมื่อมีการกักตัวหรือส่งตัวผู้ประจำหน้าที่ให้พนักงานสอบสวนหลังจากดำเนินการแล้วภายในเจ็ดวัน

หมวด ๑

วิธีการตรวจสอบสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท

ข้อ ๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีการตรวจสอบการใช้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทในลักษณะที่อาจกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประจำหน้าที่ก่อน หลัง หรือในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ ตามนโยบายและแผนการตรวจสอบที่สำนักงานกำหนด

การตรวจสอบการใช้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทของผู้ประจำหน้าที่ให้ดำเนินการโดยการสุ่มตรวจโดยไม่มีการแจ้งล่วงหน้าเพื่อป้องกันและควบคุมการใช้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท โดยการสุ่มตรวจตามช่วงเวลาเพื่อให้ครอบคลุมการตรวจสอบทั้งก่อน หลัง หรือในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ประจำหน้าที่จะไม่ตกอยู่ภายใต้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท

ข้อ ๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทตามวิธีการทดสอบทางการแพทย์ที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization – ICAO) ดังนี้

(๑) การตรวจลมหายใจ เพื่อหาระดับแอลกอฮอล์ในกรณีที่เป็นหรือเป็นมาตรการมาตรฐานในการตรวจสอบก่อนการปฏิบัติหน้าที่

(๒) การตรวจปัสสาวะ เพื่อหาสารเสพติดที่ออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทและสารที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของจิตใจ เช่น แอมเฟตามีน โคเคน ยาแก้ไอประสาท ยานอนหลับ หรือสารเสพติดที่มีฤทธิ์ยับยั้งการทำงานของสมอง

การตรวจสอบสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท แบ่งออกเป็น ๒ ขั้นตอน ดังนี้

(๑) การตรวจสอบเบื้องต้น (Screening Test) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามข้อ ๘

(๒) การตรวจสอบยืนยันผล (Confirmation Test) ดำเนินการโดยหน่วยงานตามข้อ ๑๑

ข้อ ๘ ในการตรวจสอบสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทในเบื้องต้น (Screening Test) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำต่อหน้าผู้ประจําหน้าที่ ตามเหตุและพฤติการณ์ที่พิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยวิธีการตรวจทางชีวเคมี (Procedures for Biochemical Testing) อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายของผู้ประจําหน้าที่ให้ใช้วิธีตรวจวัดจากลมหายใจ ด้วยเครื่องตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในเลือดโดยการเป่าลมหายใจ (Breath Analyzer Test) ที่ได้มาตรฐาน และอ่านค่าของแอลกอฮอล์ในเลือดเป็นมิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ โดยให้ปฏิบัติตามวิธีการตรวจสอบของเครื่องตรวจแต่ละชนิด

(๒) การตรวจวัดสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทในร่างกายของผู้ประจําหน้าที่ให้ใช้วิธีตรวจวัดจากปัสสาวะของผู้ประจําหน้าที่ โดยให้ปฏิบัติตามวิธีการตรวจสอบของชุดน้ำยาตรวจสอบหรือเครื่องมือแต่ละชนิด ตามข้อ ๙

ข้อ ๙ ในการตรวจสอบด้วยวิธีการตรวจวัดจากปัสสาวะของผู้ประจําหน้าที่ตามข้อ ๘ (๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) การจัดเตรียมสถานที่ เจ้าหน้าที่ และอุปกรณ์

(ก) จัดให้มีบริเวณสำหรับผู้เข้ารับการตรวจสอบ เพื่อดำเนินการตรวจสอบหรือเก็บปัสสาวะภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแห่งกรณี เพื่อให้การตรวจสอบหรือเก็บปัสสาวะเสร็จสิ้นไปโดยเรียบร้อยภายในสถานที่มิดชิดจากบุคคลภายนอก

(ข) จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการตรวจสอบเพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และทันเหตุการณ์ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่

(ค) จัดให้มีอุปกรณ์ในการเก็บปัสสาวะ โดยให้ใช้ขวดแก้วหรือขวดพลาสติกปากกว้าง พร้อมฝาปิดที่สะอาดและแห้ง มีขนาดบรรจุไม่น้อยกว่าหกสิบมิลลิลิตร มีอุปกรณ์สำหรับผนึกฝาปิดภาชนะเพื่อป้องกันการสับเปลี่ยนตัวอย่าง และให้มีฉลากและกระดาษขาวเพื่อใช้สำหรับปิดผนึกขวดตัวอย่างปัสสาวะด้วย

(๒) วิธีเก็บปัสสาวะ

(ก) จัดให้มีผู้ควบคุมการถ่ายปัสสาวะของผู้ประจําหน้าที่ทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ปัสสาวะนั้นเกิดการเจือจางหรือสับเปลี่ยนตัวอย่าง

(ข) จัดทำบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการเก็บตัวอย่างปัสสาวะและผลการตรวจสอบตามแบบที่ผู้อำนวยการกำหนด

(ค) บันทึกหมายเลขประจำขวด ชื่อ ชื่อสกุล และอายุของผู้ประจําหน้าที่ วัน เวลา และหน่วยงานที่เก็บตัวอย่าง พร้อมทั้งลายมือชื่อของเจ้าของปัสสาวะ และลายมือชื่อของผู้ควบคุมการเก็บตัวอย่างปัสสาวะนั้นบนฉลากปิดขวดเก็บปัสสาวะ

(ง) ให้ขวดเก็บปัสสาวะแก่ผู้ประจําหน้าที่เพื่อนำไปถ่ายปัสสาวะใส่ขวดดังกล่าวจำนวนประมาณสามสิบมิลลิลิตร แล้วนำมาส่งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยให้ผู้ประจําหน้าที่ลงลายมือชื่อกำกับบนฉลากด้วย

(๓) วิธีการตรวจ

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้เครื่องมือหรือชุดน้ำยาตรวจสอบของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือหน่วยงานอื่นตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ปรากฏผลการตรวจสอบตามข้อ ๘ ดังต่อไปนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีการตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ตามข้อ ๘ (๑) หากพบว่ามีปริมาณแอลกอฮอล์ในลมหายใจเกินเก้าไมโครกรัมต่อลมหายใจหนึ่งร้อยมิลลิลิตร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งต้นสังกัดของผู้ประจําหน้าที่นั้น เพื่อดำเนินการส่งตัวให้พนักงานสอบสวนที่มีเขตอำนาจสอบสวนเพื่อดำเนินคดี

(๒) กรณีการตรวจวัดจากปัสสาวะตามข้อ ๘ (๒) เบื้องต้นหากพบว่าผลการตรวจเป็นบวกตามคู่มือวิธีการตรวจหรือทดสอบของเครื่องมือหรือชุดน้ำยาตรวจสอบ ซึ่งสันนิษฐานเบื้องต้นว่าผู้ประจำหน้าที่นั้นอาจใช้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งให้ผู้ประจำหน้าที่นั้นหยุดการปฏิบัติหน้าที่ไว้จนกว่าจะมีการตรวจยืนยันผล และดำเนินการดังต่อไปนี้

(ก) ปิดขวดเก็บปัสสาวะที่เหลือของผู้ประจำหน้าที่นั้นให้สนิทพร้อมทั้งผนึกปากขวดด้วยแถบกาวย โดยมีลายมือชื่อของพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ประจำหน้าที่กำกับไว้ แล้วให้รีบจัดส่งขวดเก็บตัวอย่างปัสสาวะดังกล่าวไปยังหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งตามข้อ ๑๑ โดยเร็วในสภาพที่สามารถควบคุมอุณหภูมิที่เหมาะสม เพื่อตรวจยืนยันผล (Confirmation Test)

(ข) ให้อ่านผลการตรวจสอบตามวรรคหนึ่งและแจ้งแก่ผู้ประจำหน้าที่ โดยห้ามเปิดเผยผลการตรวจสอบแก่ผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้อง และให้เก็บรักษาผลการตรวจสอบไว้เป็นเอกสารลับ

(ค) จัดบันทึกข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ภูมิลำเนา หรือสถานที่อยู่ที่สามารถจะเรียกตัวเพื่อดำเนินคดีได้เมื่อมีการตรวจสอบยืนยันผลแล้วพบว่าเป็นผู้มีสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทในร่างกาย

ข้อ ๑๑ ให้หน่วยงานดังต่อไปนี้ เป็นผู้ตรวจยืนยันผล (Confirmation Test) ตามข้อ ๑๐ (๒) ว่าผู้ประจำหน้าที่มีสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอยู่ในร่างกาย

(๑) สถาบันนิติเวชวิทยา โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๒) กองพิสูจน์หลักฐานกลาง หรือพิสูจน์หลักฐานจังหวัด หรือศูนย์พิสูจน์หลักฐาน สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๓) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม

(๔) สำนักงานและวัตถุเสพติด ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

(๕) สถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี หรือสถาบันธัญญารักษ์ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

(๖) โรงพยาบาลของรัฐ

(๗) สถานพยาบาลที่มีใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาล หรือ ใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล

(๘) ศูนย์เวชศาสตร์การบินพลเรือน หรือสถานที่ตรวจเวชศาสตร์การบินพลเรือนที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้อำนวยการ

(๙) หน่วยงานอื่นของรัฐหรือหน่วยงานอื่นที่ผู้อำนวยการกำหนด

เมื่อหน่วยงานตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการตรวจยืนยันผล (Confirmation Test) แล้ว ให้ถือผลการตรวจนั้นเป็นที่ยุติ

หมวด ๒

การกักตัว

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้ประจำหน้าที่ผู้ใดไม่ยอมให้ตรวจสอบหรือขัดขวางการตรวจสอบสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกักตัวผู้ประจำหน้าที่นั้นไว้ในสถานที่กักตัวที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ การกักตัวให้ดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อให้สามารถตรวจสอบได้อย่างสมบูรณ์

ในการกักตัวผู้ประจำหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) แจ้งให้ต้นสังกัดของผู้ประจำหน้าที่นั้นทราบโดยทันที

(๒) แจ้งเหตุผลแก่ผู้ประจําหน้าที่ว่ามีความจำเป็นในการกักตัวเพื่อดําเนินการตรวจสอบสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทตามกฎหมาย

(๓) นำผู้ประจําหน้าที่ไปยังพื้นที่ที่จัดไว้เพื่อการกักตัว ซึ่งมีความปลอดภัยและเหมาะสม

(๔) หากจำเป็นต้องใช้มาตรการเพื่อป้องกันการขัดขืนให้ดําเนินการอย่างสุภาพและไม่เกินสมควร

(๕) ดําเนินการตรวจสอบสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทของผู้ประจําหน้าที่นั้นตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดในข้อ ๘

หมวด ๓

การส่งตัวให้พนักงานสอบสวน

ข้อ ๑๓ ในกรณีผลการตรวจสอบสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทเป็นไปตามข้อ ๑๐ (๑) หรือในกรณีหน่วยงานตามข้อ ๑๑ ดําเนินการตรวจยืนยันผล (Confirmation Test) ตามข้อ ๑๐ (๒) แล้วปรากฏว่าผู้ประจําหน้าที่รายใดใช้สารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทในลักษณะที่อาจกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดําเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) แจ้งให้ต้นสังกัดของผู้ประจําหน้าที่นั้นทราบโดยทันทีเพื่อนำตัวผู้ประจําหน้าที่มาให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๒) จัดเตรียมเอกสารรายงานผลการตรวจสอบและรายละเอียดที่เกี่ยวข้องรวมถึงหลักฐานที่ใช้ในการตรวจสอบ และจัดทำบันทึกรายงานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและเหตุผลของการส่งตัวผู้ประจําหน้าที่ให้แก่พนักงานสอบสวนเพื่อดําเนินคดีตามข้อ ๑๔

(๓) ประสานกับพนักงานสอบสวนที่มีเขตอำนาจสอบสวนเพื่อกําหนดเวลาและสถานที่ในการส่งตัว

(๔) ส่งตัวผู้ประจําหน้าที่นั้นให้พนักงานสอบสวนเพื่อดําเนินคดีต่อไป

ข้อ ๑๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำและส่งมอบบันทึกรายงานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและเหตุผลของการส่งตัวผู้ประจําหน้าที่ให้แก่พนักงานสอบสวนเพื่อดําเนินคดี พร้อมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นให้แก่พนักงานสอบสวน (ถ้ามี)

บันทึกรายงานตามวรรคหนึ่ง จะต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริงอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ นามสกุล วันเกิด สัญชาติ และหมายเลขบัตรประจําตัวประชาชนหรือหนังสือเดินทางของผู้ประจําหน้าที่ที่ส่งตัวให้พนักงานสอบสวนเพื่อดําเนินคดี ตลอดจนที่อยู่ของบุคคลนั้น (ถ้ามี)

(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลดังกล่าว ได้แก่ สถานที่ทำงาน ตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน หมายเลขเที่ยวบิน เครื่องหมายสัญชาติและทะเบียนของอากาศยานที่ทำการบินของเที่ยวบินนั้น

(๓) ลักษณะของเหตุการณ์และการกระทำของบุคคลดังกล่าว

(๔) วัน และเวลาที่เกิดการกระทำ และในกรณีที่ทราบว่าการกระทำเกิดขึ้น ณ สถานที่ใด ให้ระบุสถานที่ที่เกิดการกระทำนั้นด้วย

(๕) มาตรการทางกฎหมายการเดินอากาศที่ใช้ควบคุม พร้อมเหตุผลประกอบการใช้มาตรการดังกล่าว

(๖) พยานผู้เห็นเหตุการณ์หรือพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ (ถ้ามี)

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายสุทธิพงษ์ คงพูล)

ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย